

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر انرژی الکتریکی در دراز مدت بر رشد اقتصادی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های کاربردی در فنی و مهندسی، دوره 2، شماره 11 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

پریسا سپهروند - دانش آموخته کارشناسی ارشد اقتصاد، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

مهدی بصیرت - استادیار گروه اقتصاد، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

در ادبیات اقتصادی سه عامل نیروی کار، زمین و سرمایه عموماً به عنوان عامل تولید مطرح می باشند. سرمایه و نیروی کار، اعم از متخصص و یا غیرمتخصص، از مهمترین عوامل موثر بر رشد اقتصادی اند در مقابل برخی از اقتصاددانان انرژی را نیز یکی از عوامل تولید می دانند. زمین و سرمایه برای تولید و نگهداری، خود نیاز به انرژی دارند برخی از اقتصاد دانان انرژی را به عنوان عامل اصلی و مقدم بر سایر عوامل می دانند. این مقاله به کمک یک مدل نیوکلاسیک به بررسی رابطه بلندمدت مصرف انرژی الکتریکی در بخش صنعت با رشد اقتصادی ایران می پردازد. همه ی داده ها در این تحقیق با بسامد سالانه و به صورت لگاریتمی در نظر گرفته شده اند. محدوده زمانی بررسی شده، سال های 1368 تا 1392 انتخاب شده است. مدل مورد بررسی روش خود توضیح برداری (VAR) استفاده شده است که یک بار برای نرخ رشد و یک بار هم برای تولید ناخالص در نظر گرفته شده است. آزمون دیکی فولر نشان داد که متغیرهای مورد بررسی در سطح ایستا نبوده و ایستایی آن ها با یکبار تفاضل گیری به دست آمد. و در ادامه روش همانباشتگی جوهانسن وجوسلیوس نشان داد که میان متغیرهای مدل مورد استفاده رابطه تعادلی بلندمدت وجود دارد. یافته های تحیق دلالت بر این دارند که مصرف انرژی الکتریکی در بخش صنعت و ذخیره موجودی سرمایه رابطه ای مثبت و معنی دار با نرخ رشد اقتصادی دارند، و این در صورتی بود که نیروی کار رابطه منفی و معنی داری با رشد اقتصادی دارد. همچنین نتایج برآورد با تولید ناخالص داخلی، بر یافته های قبلی مهر تایید می زنند.

کلمات کلیدی:

ادبیات اقتصادی، هم انباشتگی، نیوکلاسیک، آزمون دیکی فولر، رشد اقتصادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/898427>

